

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies duodecimus, decimus tertius et decimus quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1868

Prætermissi Et In Alios Dies Relati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71232](#)

A

1

DIES XIII OCTOBRIS*.

Nota 12.

SANCTI, QUI III IDUS OCTOBRIIS COLUNTUR.

6

F

PRÆTERMISSI ET IN ALIOS DIES RELATI.

Sanctus Eduardus confessor, Angliae, rex, in Martyrologii Romani hodierni omnibus, quæ, vel Innocentio XI Papa, vel post prodigium, editionibus hodierna die annuntiatur; idcirco autem id sit, quod hac sancti istius Regis et Confessoris festum ob Translationem, Fastis sacris non paucis hodie inscriptam, qua ejus, anno 1066 vita functi ac dein in Sanctorum numerum ab Alexandro III anno 1161 relati, corpus, biennio post de terra, uti apud nos tom I Januarii pag. 302 et binis sequentibus, fas est videre, relevatum, honorabiliori loco fuit depositum, celebrari præfatus Innocentius XI Papa præcepit; verum nos in mox citato Januarii tomo, anno 1648 ac proin priusquam Pontifex hic venerabilis memoria sederet, in lucem emisso, de sancto illo Rege jam egimus, ad diem, quo obiisse passim traditur, v Januarii.

S. Guilielmi eremita, episcopi Bituricensis, conversio hodie recolitur in Ordinis Cisterciensis, quod anno 1650 fuit excusum, Breviario; nos de Sancto isto jam egimus ad diem, qua natalis ejus celebratur, x Januarii.

Dedicatio secunda ecclesiæ Eremi Deiparæ, quod insigne apud Helvetios monasterium est, hac die facta ex Hartmanno memoratur, in Praefatione ad S. Meinradi eremita et Martyris Vitam, Operi nostro insertam ad diem, qua Sancti hujus natalis occurrit, xxii Januarii.

S. Theophilus pœnitens hodie recolitur in Germanico Walasseri Martyrologio; verum nos de Sancto isthoc Adana in Cilicia ecclesiæ vicedomi

A mino seu æconomia jam egimus ad diem, qua in pluribus Fastis sacris memoratur iv Februarii. In Anglia canonizatio S. Gilberti, institutoris Ordinis Sempringhamensis, ab Innocentio tertio; Menardi in Sanctorum Ordinis S. Benedictini Martyrologio sunt verba. Gilbertus autem, Sempringhamensis in Anglia Ordinis fundator, cuius hisce canonizationem, ab Innocentio III Papa factam, martyrologus is hodie celebrat, in Operis nostri primum anno 1658 vulgatum Februarii tomum ad iv, qua obiit, colitur ac pluribus Fastis Sacris inscribitur, mensis illius diem jam ecstat illatus, duabus etiam Vitis, quarum altera ex Anglorum Historia, altera ex Rubex Vallis Ms. et Capgravio deprompta Commentario prævio, quo haec illustrantur, subnexis; verum post editum, quem dixi, Februarii nostri tomum prodiit anno 1661 secundus Monastici Anglicani tomus; in hoc autem pag. 669 usque ad pag. 698 plenissima S. Gilberti, anno, ut ibidem pag. 698 traditur, 1189, iv Februarii die vita facti Sanctisque deinde anno 1202 die xi Januarii ab Innocentio III Papa adscripti ac eodem anno ex hujus mandato tertia decima Octobris die de terra levati seu translati, exhibetur Vita, quæ, cum multa, quæ in duabus S. Gilberti Vitis, apud nos editis, desiderantur, edocet, in Operis nostri supplemento usui esse poterit. Videat interim studiosus lector, quæ de S. Gilberti canonizatione in Commentario, Sancti hujus Actis præmisso, § 3 dicta apud nos sunt ad diem, qua is, ut jam monui, pluribus Fastis Sacris, imo et ipsimet Martyrologio Romano hodierno, etiæ interim tam a Baroni in hujus Notis, quam abs illorum nonnullis cum Guiberto, Gemblacensi, in Brabantia abbatte, confusus, inscribitur, iv Februarii.

In Anglia S. Colomani, episcopi Lindisfarnensis et martyris, hodie in Generali suo Sanctorum Catalogo habet Ferrarius; verum sic Wionem secutus duos Colomannos conflat in unum, Colomannumque, sub seculi xi initium crudelissime juxta ac injustissime in Austria occisum, de quo hac die, qua ibidem pro martyre colitur, infra inter Sanctos sumus acturi, perperam facit eumdem cum Colmanno, Lindisfarnensi in Anglia episcopo, anno 676 placida morte defuncto ac in Opus nostrum jam illato ad diem, qua colitur, scilicet ad xviii Februarii.

Dedicationis ecclesiæ S. Maximini Treviris, anno 942, dia xii Octobris, factæ, mentio fit num. 55 Vitæ S. Joannis, abbatis Gorziensis, in Opus nostrum jam illata ad diem, qua hic obiisse videtur, xxvii Februarii.

Londini in Anglia Eduardi, Anglorum regis sanctissimi, et alterius Eduardi secundi. Ita hodie in Martyrologio a se contexto Maurolycus. Duo sancti Anglie Reges, quibus Eduardi nomen fuit, ex Historia tum ecclesiastica, tum profana sunt noti. Horum alter, qui pro martyre colitur, anno 978 fuit occisus; alter vero, qui condecorari solet Confessoris titulo, anno 1066 in pace quievit. Posterior, qui hodie in ipsomet etiam Martyrologio Romano hodierno memoratur, in Opus nostrum loco hic supra assignato jam

fuit illatus; prior autem, qui, quod eum Eduardus alter, Senior vocari solitus, in regno præcesserit, Eduardus Secundus nuncupatur, consecutus id jam est ad diem, qua injuste occisus passim inter martyres in Fastis ecclesiasticis numeratur,

xviii Martii.

S. Benjamin diaconi martyris apud Persas commemoratio hodie in Menologio Sirletiano et Magnis Græcorum Menæis excusis, addito etiam in hisce sat prolixe elogio, signatur; cum id autem elogio, quo Benjamin diaconus, apud Persas martyrum passus et in Menologio Basiliano ad xxxi Martii diem cum Abda episcopo martyre conjunctus, in iisdem Menæis ad hanc Martii diem officiuit, ad amissum fere consonet, posteriore hunc Benjaminum cum priore, hodie Fastis Sacris jam dictis inscripto, esse eundem, appare indubitum; quare, qui, quæ ad hunc spectant, scire avet, adeat, quæ a nobis de nominis ejusdem apud Persas, qui cum Abda episcopo martyre in Menologio Basiliano conjungitur, diacono martyre dicta jam sunt, ad mox memoratam, qua hic, altis etiam Fastis Sacris ac ipsimet Martyrologio Romano hodierno inscriptus, in Opus nostrum jam fuit illatus, diem

xxxii Martii.

S. Gerardus, Sylvæ-Majoris in Aquitania (in Burdigalensi nempe hujus territorio) abbas hodie in Natalibus Sanctorum Belgii a Molano, quem Miræus in Fastis Belgicis et Ferrarius in Generali suo Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo sunt secuti, recoluntur. Et quidem is Sanctus, qui ab aliis Geraldus seu Giraldus aut etiam Giraudus nuncupatur, fuit olim cultum publicum hodierna potissimum die adeptus; verum, etiæ id ita sit, haud propterea tamen in hanc, contra ac Molanus existimavit, incidit ejus natalis, sed in diem, qua propterea sanctus illa Abbas modo præcipue colitur ac in Opus nostrum jam fuit illatus, v Aprilis.

SS. Carpus, Thyatirense episcopus, Papyrus, Agathodorus et Agathonica hodie in Magnis Græcorum Menæis excusis, itemque in Basiliano et Sirletiano Menologiis annuntiantur; verum de sanctis hisce Martyribus, qui in Ms., quod penes nos exstat, Menologio Slavo-Russico, a Sparvenseldio et lingua Slavonica in Latinam converso, hodie quoque celebrantur, actum apud nos jam est, in hoc Opere, ad diem, qua una cum pluribus aliis in Martyrologio Romano hodierno locum habent,

xiii Aprilis.

Marcum, antiquæ in Apulia civitatis Acanæ, cuius sedes Troiæ translata est episcopum, Castellanus hodie in Martyrologio suo Universali annuntiat; verum is civitatis Acanæ Antistes, quem Sancti etiam titulo distinguunt, abest at utroque Ferrarii Catalogo. Nec nobis aliunde est notus, nisi forsitan sit, qui in Opere nostro xxiii Aprilis die jam datus est, S. Marcus, Atienensis episcopus; quod quidem, ut appareat, haud ab omni veritatis specie abhorret. Cum is enim Acanæ, quorum civitas Aequa seu Equana a nonnullis, nominis affinitate deceptis, cum civitate Acanæ confunditur, Evangelium primus prædicasse creditur, facileque adeo factum esse queat, ut civitatis Acanæ et ob nominum similitudinem

Acanæ

D

E

F

C

B

A

- A. Ecanæ fuerit existimatus episcopus, vero videtur haud prorsus absimile, S. Marcum, qui ut talis a Castellano in suo Martyrologio universali annuntiatur, esse ipsummet S. Marcum, Atinensem episcopum, qui in Opus nostrum illatus est ad jam dictam diem, qua Martyrologio Romano hodierno exstat insertus, xxviii Aprilis.
- S. Athanasium Alexandriæ hodie signant omnia majora apud Florentinum Hieronymiana apographa, idemque etiam faciunt præter Usuardina aliquot apud Sollerium auctaria Notkerus et Rabanus; etsi autem et ab his ambobus et a Molano, itemque ab Epternaci Hieronymiano apographo, non Athanasius, sed Anastasius scribatur, dubitandum tamen non est, quin et hoc et illi, ut Florentinus in hodiernis suis in Hieronymiana Adnotationibus merito contendit, haud alium Sanctum commemoret, quam celeberrimum illum Athanasiū, Alexandrinum episcopum et Ecclesiae Doctorem, de quo in Operे nostro jam actum ad diem, qua Martyrologio Romano hodierno omnibusque fere aliis Latinorum Fastis Sacris exstat inscriptus, ii Maii.
- S. Mamerti corporis translatio xiii Octobris die facta memoratur apud Majores nostros ad diem, ubi de sancto isto Viennensi in Galliis Episcopo egimus, xi Maii.
- S. Maurini abbatis inventio hodie in Lubeco-Coloniensi Usuardi aucti editione, itemque a Greveno et Molano altisque aliquot hagiologis memoratur; verum nos de ea jam egimus ad diem, qua et ab hisce et ab aliis Sancti illius memoria recolitur, x Junii.
- S. Cassium, episcopum Narnensem, Lucæ hodie signat in Generali suo Catalogo Ferrarius; verum, ut in Notis observat, dies est translationis; natalis autem incidit in diem, qua aliquibus Fastis Sacris et Martyrologio Romano hodierno sanctus iste Antistes inscribitur; ac in Opus nostrum jam exstat illatus, xxix Junii.
- SS. Processum et Severum Martyres Ferrarii hodie in Generali suo Sanctorum, qui in Martyrologio Romano hodierno non sunt, Catalogo Romæ annuntiat, additque in Notis ibidem eorum reliquias in ecclesia S. Sylvestri asservari. Verum quin duo isti Martyres? An forte iidem cum SS. Protheo et Severo Martyribus, ab eodem Ferrario in dicto Catalogo ad xxv Januarii diem Romæ in æde S. Sylvestri signatis tumque a nobis in Prætermisorum Elencho relatis? Verum Pancirolus, qui sacras ecclesias S. Sylvestri in Campo Martii reliquias in Thesauris absconditis almæ Urbis Reg. 4. Eccles. 5 accurate recenset, ibidem non Prothei et Severi, sed Processi et Severi meminit; uti autem is scriptor, quinam hi Sancti sint, edicere ibidem haud potuit, ita nec nos facere id possumus. Multi enim sunt Severi martyres, facileque ex his unius, etsi interim determinari a nobis haud valentis, reliquiae Romanam ad S. Silvestri ædem potuerunt transfigiri; quod vero ad S. Processum spectat, hic nobis omnino est ignotus, nisi forsitan sit vel Processus, qui in Hieronymianis apographis cum nonnullis Sociis MM. ac nominatim cum Sereno, pro quo forte in illis legendum Severus, Romæ si-
- gnatur, ac jam datus apud nos est ad diem, qua id in dictis apographis Hieronymianis sit, i Julii; vel Processus, una cum Martiniano Roma martyrium passus ac in Opus nostrum jam illatus ad diem, qua antiquissimis tum Kalendaris, tum Martyrologiis ac Romano hodierno exstat inscriptus, ii Julii.
- Lugduni susceptio corporis beati Justi, prima illius sedis episcopi, anachoretae sanctissimi, revecti ex Ægypto. Ita hodie in Martyrologio suo Gallicano Saussayus; verum de sancto isto Lugdunensis Episcopo actum apud nos jam est ad diem, qua memoria ejus Fastis Sacris præser-tim inscripta est, ii Septembbris.
- Natale sancti Ambrosii, Senonensis episcopi, hodie est in Florario nostro Ms.; verum de sancto isthac Antistite actum apud nos jam est ad diem, qua colitur altisque aliquot Fastis Sacris recentioribus exstat inscriptus, iii Septembbris.
- S. Lamberti triumphus in Steppes a Greveno, Molano et Wiono, itemque in Florario nostro Ms., in Lubeco-Coloniensi apud Sollerium Usuardi Auctario, in Germanico Walasseri Martyrologio altisque aliquot Fastis Sacris hodie signatur. Sub nomine Triumphi S. Lamberti in Steppes intelligitur Victoria, anno Christi 1213 de Henrico, Brabantinorum duce, a Leodiensibus S. Lamberti, ut hi crediderunt, patrocinio ibidem relata, annuoque Leodii officio die isthac celebrari et olim et modo adhuc solita, de qua apud nos in Commentario, sancti illius Traiectensis episcopi et Martyris Actis prævio, num. 258 et duabus sequentibus actum est ad diem, qua natale ejusdem sancti martyris Tungrensis Antistitis festum celebratur, xvii Septembbris.
- S. Gregorius Armenus, episcopus confessor, hodie Neapoli colitur. Ita docet num. 21 Commentarius, sancti hujus Armeniæ Episcopi Confessoris Actis præmissus ad diem, qua is plurimis Fastis sacris exstat inscriptus datisque apud nos jam est, xxx Septembbris.
- S. Juvini confessoris in pago Dulchrimensi memoria hodie in Generali Ferrarii Catalogo occurrit; verum de Sancto isto actum apud nos jam est ad diem, qua a Molano et pluribus aliis hagiologis celebratur, iii Octobris.
- S. Nicetas Patricii hodie iterum meminere Menza Graecorum excusa et Menologium Sirletianum; verum is (Prætermisso ad diem præcedentem, ubi quedam Ferrarii hallucinatio detegitur, videsis) alius non est, quam S. Nicetas Patricius, in Opus nostrum jam illatus ad diem, vi Octobris.
- Octava Brunonis hodie signatur in Germanico Walasseri Martyrologio. Nos de sancto Ordinis Carthusianorum Institutore, de cuius festi Octava ibidem haud dubie sermo est, jam egimus ad diem, qua Martyrologio Romano hodierno inscribitur ac colitur, vi Octobris.
- S. Gereonis martyris memoria hodie recurrit in Florario nostro Ms. Cum addatur, fuisse de numero Thebæorum, haud dubie sermo est de Gereone, una cum quamplurimis aliis, quos omnes extitisse Thebæos, probable est, Coloniæ Agripina occiso, de quo in Operे nostro actum jam est ad diem, x Octobris.

SS.

- A SS. Cyprianum et Felicem episcopos martyres aliosque quamplurimos partim martyres partim Confessores, hodie refert Bruxellense a Sollerio citatum Usuardi Auctarium; verum nos de iis jam egimus ad diem hesternam, qua in Martyrologio Romano hodierno aliisque Fastis Sacris celebrantur, XII Octobris.
 S. Edinus, Northumbriæ in Anglia rex, in Kaledoniarum aliquot hodie occurrit. Nos de eo jam egimus ad diem, XII Octobris.
 S. Hedistius, martyr Ravennas, in Hagenoyensi apud Sollerium Usuardi Auctario hodie recurrit; verum de hoc cum Martyrologio Romano jam egimus ad diem, XII Octobris.
 Abba Agatus et Macrobius in Coptitarum apud Jobum Ludolfum Fastis ad XVI mensis Babæ, quæ tertia decima Octobris nostri diei respondet, recensetur hisque apud eundem in Fastis Æthiopum Petrus adjungitur; verum et Petrus isthic et Macrobius nobis omnino sunt ignoti; quod autem ad Abbam Agathum specialis, is, cuius apud Joannem Seldenum de Veterum Hebreorum Synedriis pag. 381 in Coptitarum Kalendario ad jam dictos menses Babæ et Octobris dies sequentibus his verbis, Patris nostri Agathii, presbyteri sancti memoria signatur, in Ms. penes nos extante, quæ a XXVIII Augusti ad XXV Februarii diem excurrit, Martyrologii Coptici parte ad eamdem XVI Babæ seu XIII Octobris diem Agathon et patriarcha Alexandrinus, attributo etiam ei Sancti titulo, nuncupatur; quare dubitandum non est, quin sit idem, qui apud nos Agathonus Agathus in Chronologica Patriarcharum Alexandrinorum Historia, tomo quinto Junii præfixa, vocatur, hosque inter trigesimalis nonus censetur; verum cum is non Catholicus, sed, quemadmodum ex ibidem dictis liquet, Jacobita existiter annoque 678, quo certe Jacobitæ cum Catholicis haud erant uniti, obseruit, sane ei concedere in Opero nostro inter Santos locum haud possumus.
- B Anastasiæ, virginem abbatissam in Græcia, hodie cum Sanctæ titulo in Gynæco Sacro Arturus a Monasterio celebrat; in Notis autem Sarraenum, alias Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo scriptores pro se citat. Verum, etsi hi omnes Ordini suo Anastasiæ adscribant, nusquam tamen de ea in Ordinis ejusdem seu Breviario seu Sanctorum Propriis, mihi præludentibus, Officium ecclesiasticum simplex etiam Commemoratio prescribitur.
- C Antigonus, qui propter Christi confessionem ignis supplicio martyrum consummarit, hodie in Mænis Græcorum excusis et in Menologio Sirletiano, a quo vocatur Antiochus, occurrit; ast, cum Græci Sanctus subinde etiam accenseant honore isthoc indignos, nec Baronius, qui Sanctis non paucis, e Menologio Sirletiano acceptis, Martyrologium Romanum hodiernum, a se emendatum, auxit, in hoc inde Antiochum hodie transtulerit, in Opus nostrum Antigonum seu Antiochum hic pariter haud inferendum existimavi.
- Belxendæ, filiae Caroli Magni, Grevenus hodie meminit his verbis: Item beatæ memorie Belxendæ, filia Caroli Magni, uxoris sancti Ameliæ, comitis et martyris. Nec Grevenus tantum, verum etiam Florarum nostrum Ms. et Germanicum Canisi Martyrologium Belxendam hodie memorant; ast eam, e solis fere SS. Amici et Amelii, de quibus die proxime prægressa egimus, commentitatis apud Vincentinum Bellovacensem Actis notam, vel gaudere, vel gavisam umquam fuisse cultu publico, nusquam inventio.
- D Bernardi Escuderi, monachi Regularis observantiae Ordinis Cisterciensis, hodie meminit in Menologio Cisterciensi Chrysostomus Henricus; verum illum, quem hic ipsem nec Beati, nec Sancti, sed Pii dumtaxat titulo condecorat, Vulnerabilem etiam tantummodo vocat in Menologio Benedictino Bucelinus.
- E Ecclesiae Claræ-Vallis dedicatio a Menardo, Wiono et in Kalendario Cisterciensi, anno 1617 Divino excuso, itemque Dunensis in territorio Furnensi templi consecratio, multis et admirandis miraculis celeberrima, a Chrysostomo Henriquez in Menologio Cisterciensi hodie signatur.
- F S. Carpus, apostoli Pauli discipulus, Troade in Martyrologio Romano Parvo seu Veteri hodie annuntiatur. Hinc in Adonem et ex hoc in Usuardum et Noterum defluxit, tandem etiam in Martyrologium Romanum hodiernum sequentibus hisce illatis verbis: Apud Troadem, Asia Minoris urbem, natalis sancti Carpi, discipuli B. Pauli apostoli. S. Paulus apostolus epistola secunda ad Timotheum cap. IV, v 13 sic huic scribit: Penulam, quam reliqui Troade apud Carpum, veniens affer tecum, et libros, maxime autem membranas. A Carpo, in sacris Latinorum Fastis jam nunc citatis hodie signato, diversum non esse Carpum, a Paulo hic memoratum, inter omnes convenit; quare, qui hunc cum Carpo, in Opus nostrum ad XXVI, qua a Græcis colitur, Maii diem jam illato, statuit eundem, hunc quoque, ut consideranti patescat, cum Carpo, in Fastis Latinorum sacris modo laudatis hodie annuntiato, eundem esse, fateatur, necesse est. Ast, etsi sic habeat, in dubium tamen, an Carpum, qui in hisce veluti Pauli apostoli discipulus Troade signatur, fuisseque ibidem commoratus a Paulo per verba mox recitata innuitur, versus re ipsa a Carpo, quem Græci XXVI Maii colunt, non sit, revocari potest. Hic enim, qui isthunc nusquam vel in Fastis sacris vel in libris suis ecclesiasticis faciunt Pauli discipulum, nusquam etiam eundem vel Troadem signant, vel fuisse ibidem commoratum, insinuant. Ad hanc Carpum, qui hospitio Troade excepsisse S. Paulum proxime recitatis hujus verbis indicatur, a Carpo seu episcopo seu presbytero, qui, simile charitatis officio erga Christianos, ad se divertentes, in insula Creta fungi solitus, a Christo, quod in peccatorem exsistisset nimis severus, in visione sibi oblata ac apud nos ad XXVI Maii diem in Historia de S. Carpo, a Græci tune culto, Sylloge num. 8 et sequenti ex Epistola ad Demophilum, inter eas, quæ sub Dionysii Areopagite nomine circumferuntur, octava, transcripta, cor�ceptus fuisse, non modo in hac, sed et a S. Nilo, seculi V scriptore, lib. II, epistola 190, pag. 217 et sequenti narratur,

A narratur, diversum esse seu distinctum, suadent, quæ in Sylloge mox memorata num. 7 sunt dicta. Quid si ergo Cretensis iste Carpus cum Carpo, a Græcis ad xxvi Maii diem culto unus idemque sit? Enimvero id sic habere ac proin a Carpo, Pauli apostoli hospite, in Latinorum Fastis sacris hodie memorato, esse diversum, mihi haud appareat a veritate certe alienum. Reponi quidem potest, Carpum, qui a Græcis colitur, abs hisce veluti unum e septuaginta duobus Christi discipulis haberet, suisque a Paulo apostolo Bereæ in Thracia constitutum episcopum, asseverari. Verum omnia, quæ Græci de Carpo, a se culto, ferunt, plane esse incerta, Calmetus in Lexico Biblico ad vocabulum Carpus affirmat, eique Tillemontius tom. I Monumentorum Ecclesiasticorum pag. 301 iterumque deinde pag. 581 aperte, et merito quidem, suffragatur. Adhuc, cum Carpus Cretensis, a Pseudo-Dionysio et S. Nilo memoratus, exstiterit, uti hic tradit, episcopus Apostolis æqualis, nihil impedit, quominus hic et existi-

B tisse unus e septuaginta duobus Christi discipulis et Bereæ in Thracia episcopus a Paulo apostolo constitutus fuisset credatur. At vero, inquit, in Septuaginta discipulorum Domini Synopsis de Carpo, qui in hac, a Cangio in Chronico Paschali a pag. 426 integre edita, sexagesimus secundus recensetur, sequentia isthac leguntur verba: Carpus, cuius meminit Apostolus, qui et Berrhaea, Thraciae urbis, episcopus fuit; quod si autem veritati consonant, certo inde, Carpum, quem Græci, veluti unum e septuaginta Christi discipulis, xxvi Maii colunt, ac a Paulo apostolo constitutum fuisse Bereæ in Thracia episcopum, affirmant, diversum a Carpo, apud quem sese Troade hospitalatum, Paulus loco supra citato indicat, non esse, consecutarium evadit. Fator, sic habet; verum Synopsis illa, seu, uti aliter, vocatur, Dorothei episcopi Tyri de Septuaginta Domini discipulorum Commentarius nullam plane, uti apud Cangium in Notis, Chronico Paschali mos landato subjectis, pagina hujus 524 et sequenti itemque apud nos Tom. I Junii in S. Metaphane num. 38 et sequentibus fas est videre, meretur fidem, facereque adeo auctoritate sua non potest, ut Carpus, a Græcis, xxvi Maii cultus, unus idemque cum Carpo, Pauli hospite, Latinorum Fastis Sacris hodie inscripto, indubitanter existimetur. Attamen, cum nulli prorsus seu Græcorum seu Latinorum Fasti Sacri, qui Carpum, Cretensem presbyterum, a Carpo Pauli hospite e dictis distinctum, certo vel hac quavis die annuntiant, inveniantur, Baronio altisque eruditis hagiologis, qui Græcos ad xxvi Maii diem de eodem S. Carpo, de quo hodie Latini, agere arbitrantur, assentendum opinor; cumque adeo decessores nostri, etiam si, dum ad xxvi Maii diem de Carpo, a Græcis tunc culto, tractant, sese de Carpo in Latinorum Fastis Sacris supra relatis hodie signato, agere, nusquam hisce citatis insinuant, re tamen ipsi ibidem de posteriori hoc Carpo agere, maxime cum Carpum, de quo tractant, pro Pauli hospite habeant, sint censendi, illum hic in Operæ nostro, cum in hoc ad xxvi Maii diem (etsi interim, qua de re lectorem hic admonuisse sufficiat, Latinorum Fastis Sacris,

tum antiquis supra memoratis, tum multis aliis recentioribus, quibus hodie inscriptus extat, ibidem haud relatis) illatus e jam dictis debeat censi, haud dandum, sed dumtaxat inter Prætermis recensendum existimavi.

Catharinæ... ejusque beatorum filiorum Antonii et Theodori, monachorum S. Basilii, hodie in Martyrologio Siculo meminit Octavius Cajetanus; verum Catharinam, quam S. Lucæ, Carmonensis in Lucania abbatilis, hic infra inter Sanctos, quod cultu publico hodie gaudeat, a nobis referendi, Sororem appellat, nec Sanctæ, nec Beate titulo condecorat. Adhac tam Antonii et Theodori, quam Catharine, horum matris, nonminibus asteriscum, qua ratione pietatis sanctitatis fama illustres publicoque nihilominus ac legitimo cultu destitutos designare solet, præfigit, nec quidquam, quod cultu hujusmodi Catharinam ejusque Filios gaudere gavisosse umquam fuisse, probare natum sit, vel apud hagiologum illum vel alibi occurrit.

Conon Papa hodie cum Sancti titulo a Ferrario in Sanctorum Italiz Catalogo recensetur. Is S. Petri in Cathedral Romanam successor hanc ab anno 687, ad xi Augusti diem proiecto, usque ad penultimam sequentis Augusti diem, uti apud nos in Propyleo Maii in Chronico-Historico ad Pontificum Romanorum Catalogum conatus fas est videre, occupavit; verum Sancti titulo ibidem haud afficitur, nec usquam vel in Martyrologio Romano hodierno vel in aliis Fastis Sacris inter Sanctos computatur; quare hisce eum, cum praeterea nec cultu ecclesiastico gaudere aut gavisus umquam fuisse reperiatur, pariter nos hic in Operæ nostro accensere haud possumus.

Crescentem-bene, Fabriani

in Piceno,

Andream Leubs seu Lems

in Austria,

Joannem Naradum in ter-

ritorio Eboracensi, apud

Montem - Majorem No-

vum, Lusitanæ oppidum,

Melchiorem a Gratia Ma-

driti in Hispania et

Philippam - Leonardam a

Ghisilyero virginem As-

sisi in Umbria

Hueberus autem hisce adhuc plures, sed ubique a titulo isto melius abstinent, in Menologio Fran-

ciscano adjungit.

Dioscorus, qui post multa tormenta, pro Christo tolerata, gladio tandem percussus, occubuerit, in

Græcorum Menzis tum excusis, tum MSS. hodie celebratur; verum sola horum fide, nobis semper,

nisi aliunde, quod hic fieri haud posse reor,

queat firmari, admodum suspecta, Dioscorum

inter Sanctos in Opus nostrum referre non ausim.

Eoglodium monachum, S. Columbae discipulum,

hac die a quibusdam referri, asserit ad xxv Ja-

nuario diem David Camerarius; verum ego nul-

lum, a quo hodie Eoglodus memoretur, hagiologum invenio. Nec, etsi secus foret, in Opus no-

strum posset inferri, cum publicum ejus cultum

probare hactenus haud queam.

Franciscus Runcius de Hadria, secundus Coele-

stinarum

D

E

F

A

stinorum Generalis, hodie obiisse in *Mss.* penes nos exstantibus Notitiis traditur: ei autem Beati etiam titulus tam in hisce, quam a Telera in Cœlestinorum Sanctitate illustrum Historia, in qua a pag. 187 usque ad pag. 196 de Francisco Runcio sermo fit, adscribitur; verum, uti nec in hac, nec in illis, sic nec alibi quidquam, quod publicum Viri piissimi cultum probet, invenio.

Franciscus martyr hodie legitur in Florario nostro *Mss.*, uti etiam

Lubericus abbas, qui ambo nobis æque sunt ignoti. Gerbrandus, Clari-Campensis in Frisia cœnobii abbas, quem Flori-Campensem abbatem, Ferrario præterea Cisterciensem hanc diaecesis Ultrajectensis abbatiam errore manifesto in Bohemia locante, Molanus, Menardus et Wionus perperam appellant, hodie a quatuor hisce hagiologis, uti etiam a Chrysostomo Henriquez et Eusebino, itemque a Castellano et pluribus aliis, qui Fastos Sacros condidere, scriptoribus hodie, Sancti etiam aut Beati titulo eidem attributo, annuntiantur. Hinc a die hesterna, qua a solo fere Chalemoto in Sanctis ac Beatis Cisterciensibus memoratur, hue illum, Operi nostro inter hujus diei Sanctos ac Beatos, si cultus publicus probari posset, inserendum remisi; verum nondum etiam nunc quidquam, unde de hoc satis constet, inventire quivi.

In territorio Arvernensi Transitus beate Anonymæ viduae hodie in *Gynæco Sacro* ab Arturo memoratur; verum nec ex hoc, nec aliunde de cultu publico constat.

Joannem de Estremoz, Ordinis Sancti Augustini laicum, in Alphabete Augustiniano pag. 392 memoratum, decessores nostri a secunda Juli die, qua obiisse a nonnullis creditur, huc remiserem, requirentes, ut, si quis illum recenseri a nobis inter Sanctos desideret, is ea, que publicum ejus cultum solide probent, producat; id autem cum præstitum nondum sit, Joanni in Opere nostro dare inter Sanctos locum nondum etiam possimus.

Laurentii, qui Furnis in Flandria S. Nicolai Ordinis Præmonstratensis abbas existit annoque 1258 tercia decima Octobris die obiisse notatur, brevis quæpiam Vita metrice conscripta penes nos exstat; verum Venerabilis dumtaxat titulo Laurentius officitur, cultuque publico gaudere haud probatur.

Lemovicis S. Gerardi confessoris. Ita hodie in Generali suo Sanctorum Catalogo Ferrarius ac deinde mox subjungit: Aureliaci in Gallia S. Geraldi confessoris; ex iis autem, que in duas hasce annuntiationes observat, palam fit, in ambabus memorari eundem, de quo hac die infra inter Sanctos sumus acturi, Geraldum, comitem Aviliacensem confessorem, huncque adeo perpetram in duos a Ferrario hic securi.

Magdalena de Trino Sacro Dominicano Diario apud Marchesum et Anno Dominicanum apud Jacobum Lafon hodie cum Beatæ titulo elogioque sat prolixo exstat inscripta; verum ambo de cultu publico silent, nec quidquam, quod hunc vel utcumque det probatum, alibi invenio.

Petrus, nominis hujus II, Braccarensis episcopus, hodie a Tamaio in Martyrologio Hispano cum Sancti titulo memoratur; verum, cum Ta-

maio et Saussayo, qui illum etiam in Martyrologii Gallicani Supplemento hodie annuntiat, haud satis fidamus, præstat, ut de Petro non hic, sed postea, si publicus ejus cultus, de quo nondum nobis satis constat, sufficienter fuerit probatus, in Operis Supplemento tractetur.

SS. Polychronia ejusque Socius anonymous in Notitiis *Mss.* penes nos exstantibus et a Fiseno in ecclesiæ Leodiensi Floribus Dionanto ad hanc diem assignantur; idcirco autem, ni vehementer fallor, id sit, quod ibi olim Dominica secunda Octobris colerentur, haecque anno 1613, quo illorum corpora Dionantum Roma fuere translata, in hanc tertiam decimam Octobris diem inciderit. Ludovicus de Marche, collegii Dionatensis rector, in epistola, ad decessores nostros anno 1658 Dionanti quinta Juli die conscripta, sic loquitur: De sacris SS. Martyrum nostrorum (Polychronia scilicet Sociique anonymi) lipsanis et festo hæc inveni in Calendario sacelli nostri et Historia collegii: «Dominica secunda Octobris in templo seu sacello Societatis Jesu Dionanti celebratur festum SS. Polychroniae ejusque Socii martyrum, quorum sacra corpora educta sunt ex coemeterio Priscilla via salaria cum facultate S. D. N. Pauli V et ab adm. R. P. N. Claudio Aquaviva (literis datis Romæ in pergamenio xxii Februarii 1613) Dionantum transmissa: quam in urbem summa celebritate invecta sunt anno 1613, vi Octobris, cum prius rite approbata fuissent a R. adm. domino Joanne Chapeaville, Vicario generali Leodiensi, i Septembribus 1613. » Ita laudatus rector; etsi autem ex ejus verbis Fisenus, qui Sanctos illos Dominica secunda non Octobris, sed Septembribus, Dionanti coli, sacrasque eorumdem exuvias anno 1613 non vi Octobris, sed Idibus seu xiii die Septembribus Dionantum advectas, ait, corrigendus videatur, tam hic equidem, quam ille, Santos istos cultu sacro Dionanti fuisse gavisos, recte affirmat. Nec quin id ibi olim secunda Octobris Dominica obtinuerit locum, dubitari merito potest; verum, etsi res sic habeat, haud propterea tamen in Opere nostro dandi hic sunt. Eorum enim, aliunde haud notorum, sacra lipsana e S. Priscilla coemeterio, fuerunt extracta, Sanctosque hujusmodi, quorum sacra exuviae, vel ex hoc vel ex aliis Urbis coemeteriis eductæ, alio fuerunt subinde devectæ, in Opus nostrum inter Sanctos referre haud solemus, nisi peculiaris quæpiam ratio, qualis hic pro Polychronia ejusque Socio haud militat, id forte exposcat.

Prope Gannacum in Alvernia S. Procula, martyrum pro tuenda virginitate perpessa. Ita hodie in Martyrologio suo Universalis Castellanus; verum nominis istius Sancta, que in Alvernia vel martyrium subierit, vel colatur, nobis haud aliunde est nota, camque sola Castellani auctoritate, etsi interim, ut putamus, minime spernenda, in Opus nostrum inferre non audeamus.

Reginabaldus episcopus a Menardo in Martyrologio Benedictino Spiræ hodie annuntiatur; verum etsi hic Spirensis Antistes, per decessores nostros huc, ut, an cultu publico gaudeat, examinaretur,

D

E

F

a

- A a *xxi Augusti die, qua in Menologio Benedictino a Bucelino signatur, remissus, titulo Sancti non tantum ibidem abs hoc, verum etiam hac die, qua anno 1039 obiisse in Presulum Spirensium Historia, per Philippum Simonis Germanice conscripta, pag. 40 asseritur, a Menardo in Martyrologio mox dicto condecoretur, nullum tamen, diligentissima licet facta indagine, usquam quivis cultus publici, quod vel Spiræ vel alibi gaudiebat gavisusve umquam fuerit, reperire indicium, cumque Castellanus, qui hodie quoque Reginbaldum celebrat, Venerabilis dumtaxat titulum ei attribuat, verosimilime, imo indubie is martyrologus nihil etiam, quod publicum ejus cultum daret probatum, invenerit.*
Romæ Depositio S. Honorii Papæ hodie in Vaticano apud Sollerium Usuardi Auctario legitur; verum, ait idem Sollerius, Majori auctoritate opus erit, ut de cultu aliiquid statuatur.
- S. Coelestis seu Colestius, *Metensis episcopus, hodie coli a Claudio Roberti in Episcoporum Metensium serie asseritur. Nos de sancto isto Antistite actuori sunus ad diem, ad quam veluti sibi in celis natalem a vii Maii, translationi sue sacra, adecessoribus nostris jam fuit remissus, ac nonnullis Fastis Sacris exstat inscriptus scilicet,* XIV Octobris.
- SS. Confessorum Agriciei et Casturii episcoporum in Ms. nostro Florario mentio hodie fit. Non dubito, quin designentur Sancti, qui, alias Agratus et Casturus seu Castulus aut etiam Castulus vocati, sequenti quidem die a Greveno, postridie vero in Lubeco-Coloniensi Usuardi apud Sollerium Auctario annuntiantur. Saussayus in Martyrologio suo Gallicano Agratum et Casturum etiam recenset, recte in die, quo id facit, Grevenus secutus. Duos enim hosce Sanctos, qui, die, quo obierint, incerto, nec Martyrologio Romano hodierno exstant inscripti, nec alibi, quam Viennæ Allobrogum, coli inveniuntur, XIV Octobris die ibidem honoris isthoc affici, ex metropolitana Viennensis ecclesiæ, quod penes nos exstat, quod anno 1522 excusum notatur, Breviariorum docemur. Etsi etenim id dies, quibus quique e Sanctis, sibi inscriptis, sint colendi, non assignet, Agratum tamen et Castulum una cum S. Callixto Papa, XIV Octobris die coli solito, collendos proponit. Ceterum an Agratum et Castulum seu Casturum recte etiam Saussayus, contra ac Grevenus facit, appetit incertæ sedis Episcopos, examinari poterit ad diem, qua e jam dictis coluntur ac in Opere nostro dandi erunt, XIV Octobris.
- Rolandus, alias Rothardus, qui S. Joanni in se dem Cameracensem successit, a Saussayo in Martyrologii Gallicani Supplemento, Sancti etiam titulo ei attributo, hodie recolitur; verum hic, qui anno 886 tertia decima Octobris obiisse a nonnullis creditur, in Opere nostro, si tum publicis ejus cultus, de quo nondum nobis constat, sufficienter, fuerit, probatus, tradi opportunitus posterit ad diem, qua obiisse asseritur, XIV Octobris.
- Saturnini et Lupi hodie meminit Galesinius. Nos de Sanctis hisce in Cappadocia Martyribus acturi sumus ad diem, qua in pluribus aliis Fastis Sa-
- cris ac in ipsomet etiam Martyrologio Romano hodierno memorantur, XIV Octobris.
- S. Antoninum episcopum Castellanus in Martyrologio suo Universalis Massiliæ hodie annuntiat, idque etiam facit, qui Martyrologium Parisiense, anno 1727 typis vulgatum, contexuit. Nos de Sancto isto agemus ad diem, qua, quemadmodum Sanctorum ecclesiæ Massiliensis Officia Propria, an. 1662 excusa, fidem faciunt, Massiliæ una cum S. Cannato ibidem episcopo, colitur, XV Octobris.
- Marcarii Romani, qui a Marcario Romano, in Opus nostrum ad II Januarii diem jam illato, diversus est, Papebrochius noster in Ephemeridibus Græco-Moscis, tomo I Maii præfixis, XIX Januarii die mentionem facit; verum is a Græcis colitur, non die, ut putavit, XIII Octobris, sed demum, qua proinde, nisi aliquid obstat reperiatur, in Opere nostro dari, atque Vita ejus, ut forte factum iri ibidem, indicavit, severius examinari poterit, XXXIII Octobris.
- Ecclesiae Tolbiacensis sub SS. Chrysanthi et Dariae nominibus dedicatio canitur hodie a Wandelberto binis hisce, quos subdo, hexametris:
- Templum et Chrysanthi Dariæque coruscat
et ara,
Tolbia cum piano, quo præminent, æquore
castrum;
- nobile isthoc, sub cuius nomine Deo esse dedicatum Tolbiæ seu Tolbiaci ecclesiam, Wandelbertus, etsi obscure, sic indicat SS. Conjugum et Martyrum par in Opere nostro, nisi quid obstat, dari ac proin de ecclesiæ illius dedicatione tractari poterit ad diem, qua Martyrologio Romano id exstat inscriptum, XXV Octobris.
- Gaufridi, Sodorensis in Scotia episcopi, hodie cum Sancti etiam titulo in Generali suo Catalogo Sanctorum meminit Ferrarius, pro se in Notis citans tum Cistercienses Tabulas, tum Martyrologia Monastica. Verum ego hodie Gaufridum nec in ulla penes nos exstantibus Cisterciensibus Tabulis, nec vel a Wiono, a quo eum non Sodorensem, sed Sorrensem in Sardinia episcopum appellari, Ferrarius adjungit, vel ab ulla alii martyrologis monasticis memorari invenio. Oportet ergo, ut vel hallucinatus hic sit Ferrarius, vel ut Tabulæ Martyrologiaque, quæ laudat, fuerint a nostris non parum diversa. In horum interim binis, in Benedictino videlicet Menardi Martyrologio et in Sanctorum ac Beatorum Cisterciensium Chalemoti Serie, Gaufridus, non Sodorensis, sed Sorrensis seu Soretanus episcopus, annuntiatur ad diem, qua proinde de eo, si cultus publicus ac legitimus probari queat, agi poterit, scilicet ad XI Novembris.
- Parascevia virgo martyr Ephemeridibus Græco-Moscis, Operis nostri tom. I Maii præfixis, hodie inscribitur. Hæc, qua Parascevia seu Parascavia, quod die Veneris nata esset, vocata fuisse videtur, apud Latinos sub Venere (Feria sexta enim, quæ Græcis Parasceve, Latinis dies Veneris nuncupatur) appellatione venit ac porro Veneranda etiam nominata reperitur, in Opere nostro a XXIV, qua apud Genebrardum in Græcorum Kalendario recensetur, Julii die ad XXVI,
- qua

A

qua in Magnis Graecorum Menais excusis signatur, et ab hac iterum ad xxviii mensis ejusdem diem, ubi Venera appellatur, fuit remissa, inde que etiam tandem ob rationem ibidem allegatam rejecta est ac porro per nos pariter ab hodierna, qua dictis Ephemeridibus extat inserta, Octobris die hic reicitur ad diem, qua, ut appareat, Martyrologio Romano hodierno sub Veneranda nomine inscripta, dari idcirco in Opero nostro ac ante omnia, unicane, an plures Parascevæ sint, examinari poterit,

xiv Novembri.

Apud Zarzanam S. Venantii abbatis hodie in Generali Ferrarii Catalogo legitur. Sarzana urbs est Hetruriaz in Liguriaz confinio, tribus circiter passuum millibus ab antiqua ad Maoræ fluvii ostia jacente civitate Luna, cuius jam dudum excisa episcopalem apud sese locari sedem illa obtinuit, remota. Ac ita quidem, ubi Venantii, a se annuntiati, memoriam signet Ferrarius, innoscit; verum hic hagiologus, qui tam de publico cultu, quam de emortuali anno ac die Venantii silet, nihil etiam, unde hic vel utcumque notus

B

evadat, seu in Notis seu alibi suppeditat. Ughellus, qui tom. I Italiz Sacra col. 834 Venantium, sexto a sese ibidem loco inter Sarzanenses et Lunenses episcopos relatum, cum Venantio abbe facit eundem, nihil, etiam, quod ad ea, quae ad hunc spectant, vel utcumque cognoscenda conducat, adjungit; cum hæc autem aliunde etiam nobis hactenus haud satis, ut in Opero nostro inter Sanctos hic Venantius recenseatur, sint nota, expedire visum est, ut id non hac, quam Abbatisti celebrando, non quod tum vel obierit, vel colatur, sed pro mero suo arbitrio Ferrarius elegisse videtur, XIII Octobris die, ast post, quod interea forsitan plus lucis alicunde subministrandum, sit, præstetur ad diem, qua corpus ejus anno 1414 inventum fuisse, MSS. de Lunensis Sanctis ac nominativum de Venantio Sarzanensi abbe homonymoque et abs hoc tamen, ut mihi equidem appareat, distincto Lunensi episcopo Notitiæ, ad decessores nostros, ut in harum fine notatur, a D. Favorito, Eminentissimo Cardinali Chisio a secretis, transmissæ, testantur, xxv Novembri.

D

E

DE S. THEOPHILO EPISCOPO ANTIOCHENO, CONFESSORE

IN SYRIA.

J. B.

COMMENTARIUS PRÆVIUS.

§ I. S. Theophili in Fastis sacris apud Occidentales memoria, Acta recentiora, distinctio a Theophilo, de quo S. Lucas, ad Christi fidem conversio, tempus episcopatus, Notkeri locus emendatus.

ANNO CLXXXI

C

S. Theophilus, etsi de universa Ecclesia optime meritus,

Tea semper dæmonis nequitia fuit, ut modo ethnicos, modo hæreticos in Christianæ fidei vel ab ipso ejus ortu perniciem excitaret armaretque, ita divina Providentia, ne redempto Christi sanguine gregi viri deessent, ac ethnicos redarguerent, hæreticos confutarent, ac deles qua voce, qua scriptis instruerent, et ad hostium insulæ fortiter et constanter excipiendois animarent, prospicere numquam destitit; neque vero defuisse seculo aræ Christianæ secundo hujusmodi hæreticos, sed et strenue adversus illos, præsentem ab episcopis, fuisse depugnatum, testatus lib. IV Historiæ Ecclesiastice cap. xxiv Eusebius Cæsariensis, seculi IV scriptor apprime eruditus, a Valesio Latine redditus. Porro, inquit, cum nihilominus hac etiam tempestate (loquitur de iis, qua, Marco Aurelio imperante, acciderunt) hæretici zizaniorum instar sinceram Apostolica doctrinam semetem labefactarent, ecclesiarum toto orbe pastores eos tamquam feras atque immanes bellugas ab ovili Christi fugare atque arcere properabant: partim hortando et commandendo fratres, partim adversus ipsos hæreticos fortiter collectando: quos vel propositis cominus interrogationibus et

confutationibus viva dumtaxat voce, vel libris accuratissime conscriptis opiniones eorum refellentes, confutabant; ita universim Eusebius; at mox S. Theophilum illustribus fidei defensoribus, citato ejus adversus Marcionem tractatu non ignoramus, nominatim accensens.

2 Sed quamquam tum tractatu mox laudato, tum scriptis id genus aliis, de quibus infra dicetur, ac vita etiam sanctimonia optime procul dubio de universa Dei Ecclesia meritum, nusquam tamen in Orientali ecclesia honore Sanctis haberi solito affectum, aut Sacris Graecorum Fastis, quod miror, inscriptum invenio. Æquior in S. Theophilum Latinam fuit ecclesia, cuius vetustissimis celeberrimisque Martyrologiis nomen ejus, et subinde non sine peculiari laude, inscribitur. Sic habet auctor Romanus Parvi, verosimiliter ex Rufino, Eusebii interprete: Antiochiae, Theophili episcopi, qui sextus ab Apostolis fuit. Ado archiepiscopus Viennensis: Apud Antiochiam, beati Theophili, qui sextus ab Apostolis ecclesia pontificatum tenuit, viri eruditissimi. Usuardus: Antiochiae, S. Theophili, qui sextus ab apostolo Petro Pontificatum ecclesia tenuit. Postrema verba, cum Adonia-

F

solis tamen Fastis Sacris Latinis inscribuntur;

nis